

अन्यत्र ।

श्रीभगवानुवाच ।

“अशोचानन्वशोचस्व” प्रज्ञावादांश्च भाषसे ।

गतासूनगतासंश्च नानुशोचन्ति पण्डिताः ॥

अशोक्तोऽयमचिन्त्योऽयमविकार्योऽयमुच्यते ।

तस्मादेवं विदित्वैनं नानुशोचितुमर्हसि ॥

अथ चेनं नित्यजातं नित्यं वा मन्यसे श्रुतम् ।

तथापि त्वं महाबाहो नैनं शोचितुमर्हसि ॥

जातस्य हि ध्रुवो मृत्युर्ध्रुवं जन्म मृतस्य च ।

तस्मादपरिहार्येऽर्थे न त्वं शोचितुमर्हसि ॥

देहो नित्यमवधोऽयं देहो सर्वस्य भारत ।

तस्मात् सर्वाणि भूतानि न त्वं शोचितुमर्हसि ॥”

इति श्रीभगवद्गीतायाम् २ अध्यायः ॥

शोकनाशः, पुं, (शोकस्य नाशो यस्मात् ।)

अशोकवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

शोकहारौ, स्त्री, (शोकं हरतीति । ह्र + अण् ।

ङोष् ।) वनवर्ज्यं रिका । इति राजनिर्घण्टः ॥

शोकारिः, पुं, (शोकस्य अरिः ।) कदम्बवृक्षः ।

इति शब्दचन्द्रिका ॥

शोचनं, स्त्री, (शुच + ल्युट् ।) शोकः । इति

हेमचन्द्रः ॥ (शोचतीति । शुच शोके + “जुच-

ङ्कम्यदन्द्रस्यष्टरधोति ।” ३ । २ । १५० । इति

युच् । शोकशीले, त्रि ॥)

शोचना, स्त्री, शोकोत्पादना । शोचि शिङन्तात्

ङनप्रत्ययान्तादात्प्रत्ययनिष्पन्ना । इति संचित-

सारव्याकरणम् ॥

शोचिः, [सु]स्त्री, (शुच्यत्वेनेति । शुच + “अचिं-

शुचिदुष्टपीति ।” उणा० २ । १०८ । इति इसिः ।)

प्रभा । इत्यमरः ॥ (यथा, भागवते १३ । १५ । २६ ।

“तद्विश्वगुर्वधिकतं भुवनेकवन्द्यं

दिव्यं विचित्रविबुधाग्रविमानशोचिः ॥”)

शोचिष्कोशः, पुं, (शोचीषि केशा इव यस्य । नियतं,

समासेऽनुत्तरपदस्थस्येति पत्वम् ।) अग्निः ।

चित्रकवृक्षः । इत्यमरः ॥ (कचित् वाच्यलिङ्गो-

ऽपि । तथा, ऋग्वेदे । १ । ४५ । ६ ।

“शोचिष्कोशं पुरुप्रियाग्ने हव्याय वोद्ध्वे ।”

“शोचिष्कोशं दीप्तिरूपकेशोपेतम् ।” इति

तद्भाष्ये सायणः ॥)

शोच्यकः, त्रि, अवरः । चुद्रः । इति शब्दमाला ॥

शोटीर्थः, स्त्री, वीर्यम् । इति शब्दरत्नावली ॥

शोठः, त्रि, मूर्खः । अलसः । इति मेदिनी ॥

धूर्तः । नीचः । पापरतः । इति शब्दरत्ना-

वली ॥

शोण, ऋ गतौ । वर्णः । इति कविकल्पद्रुमः ॥

(आ०-पर०-सक०-वर्णं अक०-सेट् ।) वर्णश्च ह

रक्तोभावः । शोणति सूर्यः सन्ध्यायाम् । इति

दुर्गादासः ॥

शोणं, स्त्री, (शोणतीति । शोण वर्णं + पचाद्यच् ।)

सिन्दूरम् । रुधिरम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

शोणः, पुं, (शोण वर्णं + अच् ।) रक्तोत्पलतुल्य-

वर्णः । तत्पर्यायः । कोकनदच्छविः २ । इत्य-

मरः ॥ रक्तोत्पलनिभः ३ । इति शब्दरत्ना-

वली ॥ रक्तोत्पलनिभः ४ । इति जटाधरः ॥
(यथा, भागवते । १ । ११ । २ ।

“स उच्चकाशे धवलोदरोदरो-

ऽप्युत्क्रमस्याधरशोणशोणिमा ॥”)

नदविशेषः । तत्पर्यायः । हिरण्यवाहुः ।

इत्यमरः ॥ हिरण्यवाहः ३ । इति भरतः ॥

स तु अमरकण्टकदेशात् पाटलिपुत्रे गङ्गायां

मिलितः । तज्जलगुणाः । रुचिदत्वम् । सन्ताप-

शोषापहत्वम् । पथ्यत्वम् । वज्रिकरत्वम् ।

बलक्षौणाङ्गवृद्धिप्रदत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥

अग्निः । श्लोनाकः । लोहिताश्वः । कोकनद-

च्छाये, त्रि । इति मेदिनी ॥ समुद्रविशेषः ।

इति धरणिः ॥ रक्तोच्चः । श्लोनाकप्रभेदः ।

इति राजनिर्घण्टः ॥ (रक्तवर्णं, त्रि । यथा,

कुमारे । १ । ७ ।

“न्यस्ताचरा धातुरसेन यत्र

भृजत्वचः कुञ्जरबिन्दुशोभाः ॥”)

शोणकः, पुं, (शोण एव । स्वार्थे कन् ।) शोणाक-

वृक्षः । इत्यमरः ॥

शोणभ्रिण्टिका, स्त्री, (शोणा रक्तवर्णा

भ्रिण्टिका ।) रक्तसैरेयः । इति राजनिर्घण्टः ॥

शोणभ्रिण्टी, स्त्री, (शोणा रक्तवर्णा, भ्रिण्टी ।)

कुर्वकः । कण्टकिनी । इति राजनिर्घण्टः ॥

शोणपत्रः, पुं, (शोणवत् रक्तानि पत्राणि यस्य ।)

रक्तपुनर्नवा । इति राजनिर्घण्टः ॥

शोणपञ्चकं, स्त्री, (शोणं रक्तवर्णं पञ्चकम् ।) रक्त

कमलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

शोणपुष्पकः, पुं, (शोणं पुष्पं यस्य । कन् ।)

कोविदारः । इति राजनिर्घण्टः ॥

शोणपुष्पी, स्त्री, (शोणवत् पुष्पमस्याः । ङीष् ।)

सिन्दूरपुष्पी । इति राजनिर्घण्टः ॥

शोणरत्नं, स्त्री, (शोणं रक्तवर्णं रत्नम् ।) पद्म-

रागमणिः । इत्यमरः ॥

शोणा, स्त्री, (शोणो रक्तवर्णोऽस्यस्या इति ।

अच् । टाप् ।) शोणवर्णयुक्ता । इति जटाधरः ॥

शोणाकः, पुं, वृक्षविशेषः । शोणा इति ख्यातः ।

तत्पर्यायः । श्लोनाकः २ शुकनासः ३ ऋक्षः ४

दीर्घवृन्तः ५ कुट्टनटः ६ अरलुः ७ स्वर्ण-

वल्कलः ८ ध्वान्तश्रावः ९ । इति शब्दमाला ॥

मण्डूकपर्णः १० पचोर्णः ११ नटः १२ कटुकुः १३

टुण्डुकः १४ शोणकः १५ अरलः १६ । इत्य-

मरः ॥ श्लोनाकः १७ अरलुः १८ । इति

तद्दीका ॥

शोणितं, स्त्री, (शोण वर्णं + क्तः ।) शोण +

जातार्थे इतच् वा ।) रक्तम् । इत्यमरः ॥

(यथा, मनुः । ११ । २०८ ।

“शोणितं यावतः पांशुन् संगृह्णाति महीतले ।

तावन्यद्वदसहस्राणि तत्कर्ता नरके वसेत् ॥”)

तस्योत्पत्तिर्गर्भस्थस्य पक्ष्मे मासि भवति । इति

सुखबोधः ॥ कुङ्कुमम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

शोणितचन्दनं, स्त्री, (शोणितवत् चन्दनम् ।)

रक्तचन्दनम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

शोणितपुरं, स्त्री, (शोणितार्थं पुरम् ।) बाण-

पुरम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

शोणिताङ्गयं, स्त्री, (शोणितं आङ्गयो यस्य ।)

कुङ्कुमम् । इति रत्नमाला ॥

शोणितोत्पलः, स्त्री, (शोणितवत् रक्तमुत्पलम् ।)

रक्तोत्पलम् । इति केचित् ॥

शोणी, स्त्री, (शोण + “शोणात् प्राचाम् ।” ४ ।

१ । ४३ । इति ङीष् ।) रक्तोत्पलतुल्यवर्णा

स्त्री । इति व्याकरणं जटाधरश्च ॥ (बडवा ।

इति काशिका ॥)

शोणोपलः, पुं, (शोणो रक्तवर्ण उपलः ।) माणि-

कम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

शोथः, पुं, (श्वतीति । शु गतौ + बाहुलकात्

थन् । इत्युणादितृती उज्ज्वलः । २ । ४ ।)

रोगविशेषः । तत्पर्यायः । शोफः २ श्वयथुः ३ ।

इत्यमरः ॥ शोथकः ४ । इति शब्दरत्नावली ॥

अथ शोथाधिकारः । तत्र शोथस्य विप्रकृष्टं

निदानमाह ।

“शुद्धग्रामयाभक्तकृशाबलानां

क्षारास्त्रतीक्ष्णोष्णगुरुपसेवा ।

दध्यामसृच्छाकविरोधिपिष्ट-

गरोपसृष्टान्ननिषेवणञ्च ॥

अर्शास्यचेष्टा वपुषो ह्यशुद्धि-

र्मर्मापघातो विषमा प्रसूतिः ।

मिथ्योपचारः प्रतिकर्मणाञ्च

निजस्य हेतुः श्वयथोः प्रदिष्टः ॥”

शुद्धिर्मनविरकादि । ग्रामयाः पाण्डुरोगा-

दयः । अभक्तं अभोजनम् । ग्रामः अपक्वो

भुक्तस्य रसः । पिष्टगरोपसृष्टान्नं पिष्टो यो

गरः संयोगजं विषं तेन उपसृष्टमन्नम् । वपुषो

ह्यशुद्धिः शोषनाहंस्य वपुषोऽशोधनम् । मर्माप-

घातः दोषकृत एव ज्ञेयः । बाह्यहेतुकतस्तु

मर्मापघातः आगन्तुजशोथहेतुरेव । विषमा

प्रसूतिः ग्रामगर्भपतनादिना । प्रतिकर्मणां

वमनादीनां पञ्चकर्मणाम् । मिथ्योपचारः

असम्यक्करणम् । श्वयथोः शोथस्य । निजस्य

आत्मीयस्य । सन्निकृष्टस्य हेतोर्वातादेः । हेतुः

रुक्षोष्णमधुरादि ॥ * ॥ सन्निकृष्टनिदानमाह ।

“दोषैः प्रथक् द्वयैः सर्वैरभिघातादिषादर्दाप ।

सर्वो हेतुविशेषैस्तु रूपभेदो नवात्मकः ॥” * ॥

संप्राप्तिपूर्वकं सामान्यं लक्षणमाह ।

“रक्तपित्तकफान् वायुर्दुष्टो दुष्टान् वह्निःशिराः

नीत्वा रुद्धगतिस्तैर्हि कुक्ष्यात् त्वक्षांसंश्रयम्

उक्तं संज्ञितं शोथं तमाहुर्निचयादतः ॥

सगौरवं स्यादनवस्थितत्वं

सोत्सेधमुष्णाय शिराततत्वम् ।

सलोमहर्षञ्च विवर्णता च

सामान्यलिङ्गं श्वयथोः प्रदिष्टम् ॥”

उत्सेधः उन्नतत्वं किं विशिष्टमुत्सेधं अतः

पूर्वोक्तान्निचयात् रक्तपित्तकफवातानां समु-

दायात् । संज्ञितं घनम् । तमुत्सेधं शोथमाहु-

रित्यन्वयः ॥ * ॥ तस्य शोथस्य किं स्यादित्या-